

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇВ, ЄДНАЙТЕ СЯ!

UKRAINIAN LABOR NEWS

CORNER PRITCHARD AVE. & MCGREGOR ST.

The Provincial Library

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA WINDYBEE, MANITOBA, CANADA.

РІК V.

Ч. 1.

СЕРЕДА, 3. СІЧНЯ 1923.

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, JANUARY 3rd, 1923.

№ 1.

VOL. V.

РОЗПОЧАТЄ Х. ВСЕРОС. КОНГРЕСУ СОВІТІВ.

Промова голови Московського Союзу Льва Каменєва.

МОСКВА, 25. грудня. — Вечером розпочався Десятий Всеросійський Зїзд Совітів при співучасті около 3.000 делегатів. Зїзд отворив голова Всеросійського Центрального Виконавчого Комітету Калінін, вказуючи на велике значінє зїзду з огляду на поладженє цілого ряду дуже важних питань. Одним з таких питань є реформа федеративного устрою Радянських Республік і утворенє Союзу Соціалістичних Радянських Республік. Калінін виявив надїю, що Всеросійський Зїзд Совітів, в якому бере участь багато делегатів в характері гостей, перемінить ся в конгрес делегатів Радянських Республік. Доклад про міжнародне положенє Радянських Республік виступив Лев Каменєв, голова Московського Союзу. В своїй промові він заявив, що після кількмісячної обсервації Злучених Держави признає, що зі Світовською Росією треба чинити ся як з важним чинником у світових економічних справах.

Істнували п'ять років без визнання буржуазними країнами.

В даний час свої промови Каменєв сказав, що без огляду на те, чи Англія, Франція і Злучені Держави не визнають, чи ні, ми жили п'ять років без їх визнання і будемо без неї жити далше.

Всі буржуазні критики, говорив далше Каменєв, твердили, що Росія мусить прийняти капіталістичну систему, чого Росія ніколи не зробить. Світське правителство допускає деякі угоди з приватним капіталом в торговлі і хліборобстві, але в державних промисловостях працює 3.000.000 робітників. Заграничні критики твердили також, що Росія не досягне ніколи успіху в торговлі, як довго вона буде державним монополієм, але помімо того світське правителство одержало протягом сего року поверх 500 пропозицій від ріжних заграничних компаній, а удалено всего 25 конесій.

Росія, заявив далше Каменєв, все була готова урядити заграничні конесії, коли вони були основані на монополію, який має ціль продуктивну а не спекуляційну. Радянські Республіки не підуть нікуди в своїх уступках заграничному капіталу так далеко, як се мала місце на конференції в Женїві. Тільки такі договори, як Рапальський договір з Німеччиною, є одиноким дорогою, яка може здержати Росію від нових воєн і забезпечити її економічний розвиток.

Англія хотїла перемінити Туреччину в свою колонїю.

"Англія при помочи свого наємника Греції хотїла перемінити Туреччину в колонїю", — говорив далше Каменєв, переходячи до політики на Близькому Сходї. "Большевіки дали Туреччині поміч в її боротьбі проти імперіалізму і завжди будуть їй помагати. Греція не є большевіцькою державою, але вона покарада своїх міністрів за те, що вони були орудем Англії, і вони добре зробили. Радянські Республіки беруть участь в конференції в Лозанні як приятелі Туреччині і такими вона по-

зїстануть доти, доки Туреччина буде антимілітаристичною. "Лорд Корзон стараєть ся, щоб Дарданелї стояли отвором для воєнних кораблів, щоб поширити терен сїдувочої війни також і на Чорне море. Большевіки домагають ся, щоб Чорне море було закрито. Приняте пропозиції Англії змусить тільки чорноморські краї до дальших уоружень для забезпеченя себе перед нападом, всупереч загальним змаганям до розоруженя. "Коли Турки підпишуть з алїантими угоду в справі отвореня Дарданелїв для воєнних кораблів, радянські делегати будуть приведені заняти відповідне становище. Коли конференція в Лозанні не приведе до успішного поладженя справи, прийде до нового заклоту, який легко може спричинити в Європі нову війну."

"Що большевіки є проти нових воєн та що вони змагають до мира, на се вказує постійне зменшуванє Червоної Армії і недавня конференція балтійських країв в справі розоруженя, яка однак не вдала ся через імперіалістичні заганя Польщі."

Після Каменєва промовляв Яцен, делегат з Владивостока, який представив боротьбу на Далекім Сходї і остаточно переміну Далекі-Східної Республіки на радянську республіку. На зїзд прибуло з Далекіого Сходу 240 делегатів.

Лєнін перетомлений працюю і не міг виступити на зїзді.

МОСКВА, 25. грудня. — Лев Каменєв, голова Московського Союзу, відкриваючи нараду Десятого Всеросійського Зїзду Совітів, оправдав відсутність Лєніна на зїзді тим, що Лєнін є перетомлений працюю і на жаданє лікарів мусів остати через кілька днів дома. Каменєв висказав однак надїю, що Лєнін виступить ще з промовою на зїзді пізнійше.

Радить признати 100 мільонів доларів на допомогу для Росії.

ВАРІТ ПЛЕРІНС, Н. П. — Брани, котрий повернув недавно з ратунової акції в Росії, заявив, що Америка мусить далї помагати голодуючим в Світовській Росії, та що Америка повинна зложити на сю ціль за сїдувочий рік "що найменше 100 мільонів доларів."

Богато чужинців стараєть ся о горожанство в Сов. Росії.

ПЕТРОГРАД, 26. грудня. — Богато мешкаючих тут чужинців звернулось до совітських властей з просьбою о признає ім горожанства в Світовській Росії. Протягом перших 11 місяців сего року надїшло 3.314 подань в справі набуття горожанства і з них 2.050 успішно поладженє.

Закрите банкі у Владивостоці.

ВЛАДИВОСТОК, 26. грудня. — На приказ совітського правителства Владивостоку закрито всі заграничні і російські банкі. Місцеві власти видали також приказ депортувати білогвардійських офіцїрів з Владивостоку і околиці в габ Росії.

ПОЛОЖЕНЄ НА БЛИЗЬКІМ СХОДІ СТАЄ ГРІЗНЕ.

Греція висилає до Тракії армію і виклає резервістів.

ЛОНДОН, 30. грудня. — Делеша з Атен до "Дейли Експрес" каже, що в напрямі Тракії посуваєть ся ціла грецька армія. В виду того війну вважають неунікнимою. Делеша каже далше, що бувший премієр Венізелос по радив телеграфічно грецькому правителству, щоб воно вислало військо до тракіської границі і повідомило його про скількість висланого війська. Після того було засіданє кабінету і армія рушила в сторону Тракії.

Покликано також до служби резервістів з 1920 і 1922 рр. Міністер війни Пангалос зїстав назначений головним командантом в Тракії і виїхав зі своїм секретарем до Салонїк.

Турки висилають військо в округ Мозуля.

АТЕНА, 1. січня. — Донесеня з віродостойного жерела до "Сентрал Нюс" кажуць, що Турки висилають до Мозуля військові підкріпленя. Туди виїхало вже з Вон 6.000 турецького війська. Як відомо, Мозуля є багатим в нафту округом, за посіданє котрого йде на Лозанській конференції спір між Туреччиною і Англією.

Положенє в Лозанні не змінило ся.

Делеша з послїдних днів грудня доносили з Лозанні, що положенє на тамошній конференції оставало незмінене. Турецька делегація повідомила своє правителство про заяву лорда Корзона, що Англія не відступить Туреччині богато в нафту округа Мозуля, і очікує з Агори відповіди. Делеша з Європи з 1. січня нічого не згадували, чи турецька делегація в Лозанні отримала яку відповід від свого правителства.

Бувший турецький султан виїздить до Мекки.

МАЛТА, 30. грудня. — Бувший турецький султан Могамед VI відпливе сїдувочого понедїлка на британським воєнним кораблі до Мекки. Екс-султана запросив тути король Гедеза, який прибувши йому жите відповідає його станом.

ПОЛОЖЕНЄ НІМЕЦЬКИХ РОБІТНИКІВ ПОГІРШАЄТЬСЯ.

БЕРЛІН, 26. грудня. — Положенє робітників в Німеччині погіршаєть ся з кожним днем. Внутрішня і загранична кризи роблять катастрофу неминучою. Комуністи і соціалісти збільшують свої ряди тисячами нових членів.

Проти правителства канцлера Куно ширить ся серед робітників велике невдоволенє. Найбільш причинило ся до того останнє зарядженє правителства в справі звільненя від праці значного числа залізничників. Число безробітних зросло о кілька десятків тисяч. Зеліничники загрозили загальним страйком, наколи правителство не підвистить їм платні.

Взагалі все німецьке робітництво є ворожо настроєне супроти правителства канцлера Куно.

ФРАНЦІЯ ПЛАНУЄ ЗНЯТИ НІМЕЦЬКІ ДЕРЖАВНІ ЛІСИ.

Пуанкаре не числять ся з волею інших союзників.

ПАРІЖ, 30. грудня. — Француське правителство укінчило вже свої плани щодо занятя певних німецьких державних лісів. Зробило воно се в наслідок того, що репараційна комісія заявила, що Німеччина добровільно ухилила ся від достави означеної скількості дерева в минувшім році.

Деякі з тих державних лісів знаходять ся в окупованій території Німеччини, інші в Баварії.

Доносьть з авторитативних жерел, що Пуанкаре рішив ся забрати ті німецькі ліси навіть тоді, як інші алїанти відмовлять ся взяти в сім участь.

Пуанкаре буде настоювати, щоб його плани занятя лісів був першою точкою на агенді конференції премієрів в Парижі. Він попросить алїантські держави о одобренє свого плану, а коли сего не досягне, буде поступати на власну руку.

Кажуть, що британський премієр Бонар Ло спротивить ся сему плану Пуанкаре.

Італія проти окупації Францією німецької території.

РИМ, 1. січня. — Премієр Муссоліні поручив маркізіві Деалю Торрета, який є головою італійської делегації на паризькій репараційній конференції, щоб він в імені Італії був проти участі в окупації німецької території.

НІМЦІ ПРОПОНУЮТЬ ФРАНЦІЇ АНТИВОЄННИЙ ПАКТ.

ПАРІЖ, 30. грудня. — Тут наспіли вісти, що німецький канцлер Вільгельм Куно має намір предложити сїдувочого тижня на міжалїантській конференції дефінітивні пропозиції щодо заключеня чотиридержавного пакту, який би гарантував безпеченство Франції і теперішньої французько-німецької границі.

Сей пакт мав би бути заключений на протяг 30 років. Його мали би підписати Велика Британія, Італія, Франція і Німеччина. Злучені Держави також попросили би підписати сей пакт, однак без ніяких мілітарних зобовязань.

Франція відкидає пропозицію Німеччини.

ГАМБУРГ, 1. січня. — Французський премієр Пуанкаре відкинув французько-німецький противоєнний пакт, запропонований Німеччиною Франції за посередництвом неутралної держави. Таку заяву зложив німецький канцлер Вільгельм Куно підчас своєї промови перед гамбурською біржею.

Тисяча білонів німецьких паперових марок.

БЕРЛІН, 31. грудня. — На мітінгу директорів Райхсбанку (державного банку) президент банку Гавенштайн звернув вчера увагу на скількість виданих банкнотів. Ся скількість дійшла тепер до тисяч білонів марок. Гавенштайн пояснив, що з огляду на такий стан заходить небезпека, що певного дня німецька кредитова система може цілковито упасти.

Товариші! Не забувайте про поміч "Укр. Роб. Вісти!"

УБИЙНИКА НАРУТОВІЧА ЗАСУДЖЕНО НА СМЕРТЬ.

Капітан Невядомскі буде розстріляний 10. січня.

ВАРШАВА, 1. січня. — В суботу відбув ся тут суд над убійником президента Нарutowича Невядомскім. Невядомского засуджено на кару смерті через розстріленє. Засуд буде виконаний 10. січня.

Невядомскі заявив на суді, що мав зразу намір застрїлити Пїлсудского, бувшого президента, однак коли Пїлсудскі відтягнув свою кандидатуру, він вибрав президента Нарutowича, як репрезентуочого анархїї (!) і небезпечного для щастя Польщі.

Отворене польського союму і українська мова.

Дня 28. листопада відбулось отворенє нового польського союму. Підчас "слобованя" зайшов цікавий інцидент: Коли два українські послы з Волині, Сергій Хрущкий і Васильчук, промовили по українськи замість "slubuje" — "присягаю", то на правничі постова страшний крик і послы мусїли по дворазовим упімено предсїдателя повторити присягу по польськи. От пересмак того, як буде виглядати "свобода" українських послів у варшавським соїмі Польська преса обурюєть ся також, що Український Парламентарний Клуб посїв вивісити на дверях свого клубу у варшавським соїмі українську вивіску... ("У. П.")

МАСОВІ ТРУСИ І АРЕШТОВАВАННЯ НА БУКОВИНІ.

Труси переведено в 90 будинках.

З Черновців доносиць: Дня 18. листопада перепроводила румунська сігурнава в Чернівцях 90 трусів. Труси почались в одній і тїй самій годині в усіх 90 домах. Шукали в студ. тов. "Сїч", в редакціях "Каменярів" і "Робітників", у редакторів Соєвїцького і К. Кракалія, у о. д. ра К. Бриндзану, у дир. "Руської Каси" Ст. Крутія і богато-богато інших. Трусли навіть у 70-літній вдовичі п. Гаїлової, що ніколи в своїм житю не брала участі в політичнм житю. За чим шукали, ніхто не вгадає. Загальноно говорять, що шукають за якоюсь тайною організацією, що має визволити північно-західну Буковину з під румунської окупації.

Арештовано К. Кракалію і Ст. Крутія.

Дня 19. листопада продовжались сі масові труси і арештованя далше. Заарештували Ст. Крутія, К. Кракалію і інших громадян, яких імена ше не знає.

Рівнобіжно з сїм закрили учительську часопись "Каменяр" і "Робітника", якого вже й перед тим не дозволяли висилати в українську Буковину. Тепер осталась Буковина без печатаного слова. Опечатали також книгозбірню научних творів у студ. тов. "Сїч" в Чернівцях. На провїщій закрили товариства "Сїч" в Вижиці і Веречанці. Вже передше роззаяли були "Чит. Руської Бесїди" в Гор. Вікові, "Касин. Т-во" в Путялові, "Сїч" в Гор. Станїцях, "Руську Бесїду" в Плящї і "Пожарну Дружину" в Гор. Станїцях.

Так гуляє румунська сігурнава на Буковині!

ЗІЗД СТОВАРИШЕНЯ УКР. РОБ. ДІМ.

До філій і відділів Стоваришеня Український Робітничий Дім.

Дорогі Товариші! Екзекутивний Комітет Ст. Український Робітничий Дім отсим повідомляє всі Філії, Відділи і Загал Членства Ст. Товаришеня, що сїдувочий регулярний річний Зїзд Ст. У.Р.Д. відбудеть ся на днях 15, 16 і 17 січня 1923 р. в салі Українського Робітничого Дому в Вінніпегу.

ПРОГРАМА ЗІЗДУ:

1. Отворенє зїзду.
2. Вибір президї зїзду.
3. Вибір верифікаційної комісії і провіренє повновастей делегатів.
4. Справозданє заряду Ст. Укр. Роб. Дім.
5. Справозданє адміністрації "Укр. Роб. Вісти".
6. Справозданє заряду "Пролеткульту".
7. Справозданє Центр. Орг. Комітету Секції Жен.-Робітниць.
8. Справозданє делегатів філій і відділів Ст. У.Р.Д.
9. Вибір комісії: контрольної, маєткової, просвітно-пресової, організаційної, статутної, резолюційної і фінансової.
10. Засіданя комісії і їхнє справозданє.
11. Українські робітничі і фермерські дома в Канаді.
12. Робітничі дїточі школи.
13. Орган Ст. Товаришеня Укр. Роб. Дім.
14. План праці Видавництва "Пролеткульт" на сїдувочий рік.
15. Робітничє Запомогове Товариство.
16. Організація женщин-робітниць.
17. Організація фермерів.
18. Справа допомоги визвольній боротьбі в Східній Галичині.
19. Справа технічної помочи Радянській Україні.
20. Ревізія статута Ст. У.Р.Д.
21. Вибір заряду і контрольної комісії Ст. У.Р.Д. і комітетів на 1923 рік.
22. Замкненє зборів.

Програму належить добре обговорити перед зїздом.

Філії і Відділи Ст. Товаришеня повинні сю програму добре обговорити на своїх зборах і перед зїздом послати до Екз. Комітету Ст. У.Р.Д. свої пропозиції що до найкориснішого розвязаня і поладженя поставлених в програмі спрв.

Право представництва.

Філії і Відділи Ст. Товаришеня, включаючи і всі Відділи Секції Женщин-Робітниць мають право вислати одного делегата, або одну делегатку за кожних своїх 25 членів або членкинь, або частину сего числа (коли Відділ числить менше чим 25 членів або членкинь, то все має право вислати одного делегата). Товариства, що є членами Ст. У.Р.Д. мають право вислати по одному делегатові з правом рішачого голосу.

Братні делегати від товариств і посторонних організацій, а також члени Ст. Товаришеня, котрі не є делегатами, мають право дорадчого голосу, можуть брати участь в дискусїях, давати пропозиції, але не мають права голосувати, хїба, що в деяких справах таке право буде їм данє рішенєм уновномочених делегатів.

Делегатки Секції Женщин-Робітниць.

Відділ Секції Женщин-Робітниць повинен подати про висилку своїх делегаток деще можливе, а де неможливо вислати від Відділу своєї делегатки, то належить дати повновласть делегатові від Відділу Ст. У.Р.Д.

Делегати від фермерських товариств.

Екзекутивний Комітет ширю запрошує на сей зїзд представників фермерських товариств, які повинні взяти участь в зїзді, висилаючи своїх делегатів зпоодинок, або по кілька товаришів спільно.

Назиска вибраних делегатів належить подати до відомо Екз. Комітету перед зїздом.

З товариським привітом, Екзекутивний Комітет Ст. Укр. Роб. Дім.

ІРЛЯНДІ ГРОЗИТЬ ЗЕЛІЗНИЧИЙ СТРАЙК.

ДУБЛІН, 30. грудня. — Правителство підприняло острі міри, щоб не допустити до грозного страйку ірландських залізничників, які ставлять сильний спротив пропонуваній знизці платні. Переговори, які мали привестити до угоди, стали на мертвій точці і страйк в понедїлок окуауєть ся неминучий. Однак правителство рішило, що неможливим є дозволити на страйк з огляду на критичний стан краю.

МОСКВА. — Всеросійський Центральный Виконавчий Комітет ухвалив признати амнестїю адміралови Старкові, провідникови контрреволюціонерів, який утік з Владивостоку і його штабови, коли поверневраз з кораблями і прочим майном, забраним з Владивостоку.

БЕРЛІН, 26. грудня. — Поверх 50.000 дїтей опинить ся без науки в наслідок рішеня міської ради, яка через брак фінансів увільнила від праці 1.000 учителів. Рішенє міської ради дотичить в першій мірі ті школи, до яких учащують дїти берлінських робітників.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
 Winnipeg, Man.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 часопис для робочого люду — виходить два рази на тиждень.
 В СЕРЕДУ І СУБОТУ.
 Видає Стіваришене "Українських Робітничих Вістей".
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS,
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непримінені в газеті рукописи не звертає ся, хіба що допустять виразно зазначити, що бажать звороту своєї рукописи на випадок її помилковости та залучити поштовою марку на її пересилку.

ДВА КОМУНІСТИЧНІ ПРОЦЕСИ.

З закінченням старого року закінчить ся в "старім світі" у Львові великий процес комуністів. Ми не маємо ще відомостей про його закінчення, але "Укр. Прапор" ще з 9-го грудня доносить, що розправа комуністів у Львові закінчить ся на днях.

З поміщеного в попередніх числах "Укр. Роб. Вістей" звіту комуністичної розправи у Львові видно, як польська шляхта тремтіла перед насуваючою ся грізною революційною бурєю. І має чого тремтіти. Знаючи моральну силу комуністів серед працюючих мас, вона старалась ся представити на суді, що арештовані у Львові комуністи се — група заговорників проти державної влади, се зрадники держави, платні агенти Росії, які для ведення своєї заговорної роботи ховались в підполі.

Ні сам шляхетський суд, ні його прокуратори не вірять в правдивість своїх обвинувачувань, однак грають комедію. Обжаловані до жадної вини не почувують ся, а наоборот, уважають себе, представників працюючої більшости, плинниками польської шляхти і їх суду, плинниками експлуатуючої меншости.

Судова комедія продовжаєт ся, хоч і обжаловані і обжаловуючі наперед знають чим вона закінчить ся. Закінчить ся вона тяжким засудом комуністів, і не тому, що вони тайно зібрались в забудованих св. Юра на наради, а тому, що вони комуністи і як такі, є ворогами польської шляхти, ворогами капіталістичної системи.

Комуністи у львівському суді виголошують довгі промови не для оправдання себе перед шляхтою, але щоби працюючі маси цього світа чули, за що судить їх капіталістичний суд, щоби заперегичити підлі клевети на них буржуазної преси, бо сі клевети падають на них не як на одиниць, але на цілу комуністичну партію. І на львівський процес комуністи боронять не себе самих, але боронять честь своєї партії, боронять пролетарський ідею, а бичують старий зогнилий капіталістичний лад, зривають маску з лиця буржуазії, викривають її діяльність на шкоду працюючим масам, і вказують пролетарітові, що буржуазія однакова в цілм світі.

Круліковський вивисидів десять літ в царських тюрмах, зазнав "солодощів" сибірського життя, куди запакували його царські опричники. Буржуазна Польща кричить, що її тяжко було жити під царизмом. Але під царизмом польські поміщики засідали в Державній Думі, в сенаті і в всіх вищих урядових установах, а революційні польські робітники томиди ся в Сибіру і тюрмах.

Змінили ся границі держави, але не змінили ся границі панського нахабства і не змінилися форми боротьби революціонерів. У "вільній" Польщі і в поневоленій Галичині польська шляхта загнала в підполі вільну думку, всякий прояв робітничої діяльності. Але і в підполі не лише вона революціонерів в спокою. Вона шле своїх шпівнів, провокаторів до них в підполі і вириває в той спосіб з робітничих рядів найкращих його борців і судить із ха "державну зраду", бо польська держава се — шляхта, а робітництво се — чернь, бидло, раби.

Та чи тільки в шляхетській Польщі таке дієт ся? Тоді як в "старім світі" закінчить ся разом зі старим роком суд капіталу над працею, в "новім світі" з новим роком такий суд тільки що розпочнеть ся. В Злучених Державах розпочнеть ся 15. січня 1923 р. суд над учасниками конференції в Мішігані. В "новім світі" нема шляхти, тут є "демократія". І се "демократія" в силу капіталістичних законів буде відігравати тут роль шляхти. Не тільки буде, але вона вже відіграла. Перше все американська "демократія" загнала в підполі комуністичний рух в Злуч. Державах. І так само, як польська шляхта, посілає, або старалась ся посілати до него своїх шпівнів і провокаторів, а коли вийде якусь "недегаліану" конференцію комуністів, то представляє їх американському загалові як заговорників, як зрадників держави, як платних большевицьких агентів, буржуазна преса розриває се, помістить "страшні" фотографії комуністів, навіть фотографії їх відлущених пальців. А відтак влади зарядять над ними судову комедію і кинуть в тюрми на довгі роки.

Може хто з укр. націоналістів скаже, що американська демократія поступає так суворо тільки з комуністами, а що до національного руху тих народів, які є під її протекторатом, вона відноситься ся з респектом. Таким лишаєт ся тільки пригадати долю Філіппін, Гавайських островів і Кубу. Для капіталістів всяке населення захопленої колонії є тим сиріщем, з якого вони хочуть витиснути останні соки. І вони тиснуть.

Українські робітники в Канаді солідарно з ентузіазмом відкинулись на поміч політичним в'язням в Сх. Галичині. Сім вони заманіфестували свою солідарність з тамошним революційним рухом і раді допомогти йому всіма силами.

Однак українські робітники в Канаді не повинні також забувати того, що дієт ся в країні "демократії". 15. січня розпочнеть ся в Злучених Державах суд над представниками робітничої класи, який нічим не ріжнеть ся від шляхетського суду у Львові. Там шляхта судить Круліковського, Ціховського, Гроссерову, Хомина, а в Злуч. Державах "демократія" буде судити Рутенберга, Дона, Фостера і інших. У львівському суді фігурують імена провокаторів Шпігелія і Герцмана, а в американським суді будуть фігурувати Польяські і Ко. Як у Львові, так і по сей бік океану судить представники капіталу представників праці. І для нас однакова дорога і близькі як Круліковський і Хомина, так само Рутенберг і Фостер.

Передові американські робітники від довшого часу згуртували ся довкола своїх провідників і старують ся вирвати їх з кігтів капіталістичного суду, або бодей улашкити їх кару. Для сего вони ведуть кампанію поміч арештованим учасникам мішіганської конференції. Своїми жертвами вони вже вирвали їх на волю до суду. Тепер лишаєт ся вирвати їх з кігтів суду, який розпочнеть ся 15. січня. Помагаючи політичним в'язням Сх. Галичини, робітники в Канаді повинні поспішити також і з матеріальною помічю жертвам американського капіталу.

Робітник.

ОДИНОКІ БОРЦІ ЗА НАЦІОНАЛЬНЕ ВИЗВОЛЕННЯ.

Тому, що комуністи стремлять до скасування капіталістичного ладу і заведення на його місце комуністичного, тим самим вони не можуть поневолювати ніякої нації. То лише капіталізм є заінтересований в підбиванню слабше розвинених культурно народів, щоби їх експлуатувати.

Та помімо того буржуазні політики поневоленних народів хочуть "визволити" свій край при помочи тактичних імперіалістів, що поневолюють інші народи. На примір, галицька українська "Трибуна буржуазія з Петрушевчом на чолі надієт ся, що Англія, як головна суперниця Франції в Європі, постаралась ся з часом о те, що Східна Галичина буде відібрана від Польщі, яка в дійсности є лише філією Франції. В сім напрямі і звернена вся "дипломатична діяльність" Петрушевчового "уряду" у Відні. А тимчасом ті панове забувають, що Англія не пічне з Францією драчі із Східної Галичини на їх просьбу. Треба багато співних питань між Англією і Францією, щоби вони дадуть до отвертого конфлікту між сіми державами. Правда, до такого конфлікту може з часом таки прийти, однак се ще зовсім не буде означати, що Східна Галичина зістала визволеною. Перше всего буде залежати на тім, котра сторона віднесе побіду, а і в разі побіди Англії над Францією — для робітників і селян в Східній Галичині не буде через те найменшої ріжноти. Петрушевчів Ко. можуть тоді радити, бо і їх допущать троха до жолубів, а іраціонала кляса буде бачити лише зміну пана, але всетаки — пана. Замість французьких капіталістів, галицькою нафтою будуть "опікуватись" тоді капіталісти англійські.

Одинокі комуністи, як ми сказали на початку, не заінтересовані в поневоленню жадного краю чи народу. В відношенню до поневолення Східної Галичини польською шляхтою, найкращим приміром сему може послужити становище польських комуністів на процесі у Львові. Перший обвинувачений польським буржуазним судом польський комуніст Стефан Круліковський заявив на початку своєї промови в суді слідуєт:

"Маю обовязок ствердити, що стаю тут перед судом в країні, котрої більшість населення становить український нарід. Як що я тут, в сімому суді промовлюю по польськи, то се тому, що не знаю української мови й тому не можу тут задекларувати її прав.

Присягав суду: Алеж би стелете перед польським судом. Круліковскі! Стверджую, що сей край з українською національною більшістю силою зброї прилучено до польської держави, знештувавши права самоозначення українського народу".

А в дальшій часті своєї промови Круліковскі сказав:

"Приступаю до дальшого питання, до питання національного. Ми протинники не лише клясової, але й національної неволі. Представляєт суду: Про се Ви вже говорили.

Круліковскі: Ми протинники тої національної неволі, бо думаємо, що в Польщі народи є гноблені. І тому наша партія є в даному разі речницею клясової свободи і свободи для гноблених народів. Очевидно не тому, щоби ми думали, що інтереси внутрішньої солідарности маємо спільні з тими народами, які із цілістю, бо в лоні кожного з тих народів також існує клясова боротьба, — але тому, що наша партія мусить підняти факт, що в польській державі є цілий ряд поневоленних народів, котрих право на свободу знештовано.

А друга обжалована польська комуністка, др. Чеслава Гроссерову, заявила в своїй промові перед польським судом у Львові слідуєт:

"Сьогодні тут під замком державної зради. Суд відбуваєт ся в Східній Галичині, котрій... Представляєт суду: Се до річи не відносить ся. Гроссерову: Але се важке для нашого становища. Отже суд не повинен тут навіть відбуваєт ся.

Представляєт суду: Але на терені, де не може бути мови про гноблену зраду, бо по міжнародному праву, котре ви повинні признавати, а ми не признаємо — Східна Галичина це не є частиною польської держави".

З наведених цитатів з промов двох польських комуністів на суді у Львові як найкраще видно, що польські комуністи виступають проти національного поневолення Східної Галичини польською державою. І роблять се вони якраз з клясових мотивів.

Тепер запитаємо всіх українських націоналістів, які є найзапеклішими ворогами комуністів: Котра з польських партій виступила дотепер проти національного поневолення Східної Галичини польськими панями? Най важкуват нам ті панове хоч одну польську партію, хоч одну польське сторінництво? Ні, таких не було: "Лише одні польські комуністи заняли таке становище супроти Східної Галичини.

І тому вершок не лише безличности, але й ідіотства є, коли чорносотенний "Укр. Голос" старалась ся зжукити промову Круліковського на суді у Львові проти "Українських Робітничих Вістей" і взагалі проти українських комуністів в Канаді. Жако і смішно стве за людей, котрі хапають ся аж такого роду "аргументів".

Коліж хочемо серйозно трактувати ту справу, то мусимо підчеркнути одно: Польський комуніст Круліковскі виступає проти тої шляхетської влади за поневоленню нею українського населення в Східній Галичині, з котрою Петлюра заключив дружбу, а "Укр. Голос" тій дружбі приписував і її одобрив. Сего факту не заперечити самий "Укр. Голос". Мало того, Петлюра, якого завісиди боронив "Укр. Голос", не лише одобрив панове шляхетської Польщі над Сх. Галичиною, проти чого виступає тейфр польський комуніст Круліковскі, але й проливав кров своїх "козаків" за те, щоби Східна Галичина належала до Польщі, а також хотів, щоби доля Сх. Галичини постигла і цілу Україну. (Бандитський напад Петлюри і Пласудського в 1920 році на Радянську Україну.) Так що голова "української держави" Петлюра, якого й до нині піддержує "Укр. Голос", віддав Польщі Східну Галичину, а польський комуніст Круліковскі протестує проти поневолення польською державою Східної Галичини.

Так стоїть справа, панове петлюрівці з "Укр. Голосу". Перше скінить з себе ганебне пятно, яке лежить на вас від часу, як ви одобрювали пакт Петлюри і Пласудського на поневоленню шляхетською Польщею Східної Галичини, а вже тоді спробуйте чинити ся когде иншого. А слова Круліковського на суді у Львові буть по лицю в першій мірі вас самих і вашого головного хама Петлюру, — а щодо українських комуністів в Канаді, то вони потверджують лише правильність їх позиції.

ПОМАГАЙТЕ ПОЛІТИЧНИМ В'ЯЗНЯМ В СХ. ГАЛИЧИНІ

Польська шляхта розстрілює в Галичині українських революціонерів. Тюрми і табори переповнені політичними в'язнями. Саме тепер відбуваєт ся у Львові великий процес над комуністами, арештованими минушого року, в забудованих св. Юра. Ті, що томлять ся в шляхетських тюрмах, визнають ся о поміч. Вінніпегський комітет поміч політичним в'язням в Сх. Галичині розсилає до товаришів робітників і фермерів листи для збирання жертв на сю цілю. Товариші! Постарайтесь зібрати на сю цілю, що є у вашій силі і збірку надсилайте на руки комітету. Зробіть все, щоби поміч боротьби за визволенню укр. працюючого люду Галичини з кігтів польської шляхти.

ТРИСНУВ "УПАЦ"

Під таким наголовком містить київський "Більшовик" з 19. листопада коротеньку статтю про смерть "Української православної автокефальної церкви" ("Упац").

Як відомо радянська влада скоро після жовтневої революції відділила церкву від держави, чим заборонила духовенству використовувати церкву для політичних цілей, як також позбавила їх фінансової державної поміч. Мовляв, ели ви займаєтесь небесними справами, то з них і жийте.

За часів царату церква на Україні була під проводом російської "єдино-недімської" церкви, якої сили найреакційніші царські урядники.

Після революції почала на Україні організуватись українська автокефальна (независима) церква. Коли прогнано з України Петлюру, до тої української автокефальної церкви пуснули ріжні петлюрівці. Бо радянська влада залишила церкві свободу розвиватись і петлюрівські елементи задумали під церковним омофором вести дальше свою роботу. Отож туди зібрались бунтівні помічники, міністри, навіть поліційні урядовці. Там вони проголосили себе митрополитами, єпископами і іншими виваченими урядниками автокефальних справ.

Однак вже на зїзді автокефалістів в маю місяці, м. р., почав ся брід сварились між собою. А треба додати, що до того часу вона сварила ся на Україні з сторонниками російської церкви. Переглядаючи радянські газети, не раз можна було прочитати в дописях з сім про те, як то два попки — сторонник російської церкви і автокефаліст — тягали ся в церкві за плати підчас "служби божої". А на маєвн зїзді в Харкові почали вже сварити ся між собою самі автокефалісти. Гурток поступових попов, з Самсоном Задорожним на чолі, заявив ся на тім зїзді за усуненням з церковного обходу деяких висловів, таких от як "раб божий". Проти сего повстали ріжні новоспечені єпископи. І почалась з того часу баталія між автокефалістами. Наслідком сего "побождої" баталії вродилась на Україні "жива церква". Між тою "живою" а автокефальною церквою йде тепер завзята боротьба. Автокефалісти називають Самсона Задорожного, провідника "живої церкви", провокатором, зрадником, безбожником і т. и.

А Задорожний їм так відповідає на сторінках київського "Більшовика".

"Я ніколи "зрадником" і "провокатором" для українського робітника і селянина не був і навіяки, пламенюче любовію до українського робітника і селянина і боліючи серцем за него, я хочу пояснити всім незадоволеним моїми виступами, що вони (виступи) на пленарному зїзді зібрання ВЦРР. 22—29 жовтня с. р. були скеровані до того, щоби скорше розкрити робітничові і селянинові очі, щоби він, в першому кроці, одужав від духовної сліпоты, не йшов за дупіями проводирями, щоби не було з ним того, від чого застерігає нас Христос: "Коли сліпий веде сліпця, то обидва в яму впадут".

Дальше в своїм листі Задорожний називає гнилю єпархіальне управління, а на автокефальну церкву каже, що "вона з "революційної" церкви лівого толку остільки щиро взяла курс праворуч, що своєю реакційністю виявила сама себе".

В "Більшовику" містить гурток попов "живої церкви" відозву "до віруючих православної церкви на Україні", в якій звертає увагу "братям і сестрам по Христі", що сей гурток хоче "відродити Христову церкву, яку наймити і урядовці зробили не тільки канцелярською справою, але перетворили її в зброю політичної боротьби проти трудящих".

"Оттак то єпископи і попи, коли у них вирвано головне жерело їх доходів і сказано — на того бреші, чий хліб їси, по-

чаді жертис між собою. Мордобите попов в церквах—дало нагоду віруючим наочно переконатись, як попи розуміють заповідь — "хто тебе ударить по одній щопі, підстав йому другу".

І ся драча автокефалістів закінчила ся розбитом цілого "Упацу". Ось що пише про се "Більшовик" з 19. листопада м. р.

"Довго трішала патентована машинка "Упац". Довго сварили ся "всесенні" вихаодці "автокефальної" машинки для запаморочення темних голів між собою і з "смирненни овецьками", любими братами во Христі". Так вже й звикли на зборах: посварит ся трошки, потім заспокоять якоїсь молитви, наберуть ся нової "вагодаті" і знов свариат ся.

Останні були "покровські збори". Розуміли "всесенні отці", до чого їде, бачили, що наближаєт ся кінець їх панованя і сварили ся. Треба було шось робити, щоби вратувати свою "церкву-домовину" від розвалу, щоби забезпечити за собою ту мукку і сало, якого не хотіли їм давати селяни, щоби залишити собі теплий куточок під церковним крилосом і сидіти там — тепло, зашино, а головню — темно, ніхто не побачить, що там робитьт ся.

Кричали, сварили ся та й розішлись, не добавкались ні до чого. А потім вже побачили, до чого привели їх баталки. До того привели, що самому автокефальному "папи" а бо "обер-прокуратори" Морозові, який так завзято боронив свій теплий куточок, довелося тікати з Києва від "смирненних овець". Довго морочили "овецькам" голову "всесенні отці" та й нарешті в них увірвав ся терпіння!

— Не хочемо, мовляв, "Упаца"! Хочемо церкви живої, яка-б не морочила голову темному людові та не шкодила-б робітникам і селянам!

Що-ж, поживемо, побачимо, як ви проживаєте без шкоди селянству і робітництву. Шось нове воно дуже: не бачили ще ми такої церкви, особливо, що до запаморочення голів. Ну, який же то справді піп, що не дурить голову селянинові ріжними казками про "царство небесне" і іншими "приємними" річами на тому світі. Аби про сей світ, про боротьбу за своє щастє забули! Коли ви тільки пострясете долге волосє й позіймаєте рясю, а й "багатіи божої" зрече се, скажете: "не хочемо сього духу! Хочемо вільного повітря!"

Що-ж, подивимось, послухаємо — шось побачимо! А "Упац" поки що тріснув.

Вічна йому пам'ять... Хай вічно пам'ятають селяни, яка то була штука для запаморочення їх голів і не дають йому воскреснути від якогось лишнього машинарою!"

Невідрадіні вісти про долю "Упаца" і в Тарнові. Єсли вісти вірегівельському "Монте Кристо" (так дописував "У. Р. В." називає П. Зварича), то і сам батько автокефальної професор Огієнко в Канаді збираєт ся перенести свій штаб з Тарнова до Канади.

П. Зварич після "збанкрутованя народної торговлі" пупив ся в кругосвітню подорож. А що для всіх "визначних укр. національних діячів" всі шляхи ведуть до... Тарнова, се Меки українських націоналістів, то і П. Зварич не оминув його. Там він найшов петлюрівців "в невихіднім ярді". Стояли вони в тій "ярді" як "кручені в'язні" "окружені вовками". І між тими крученими в'язнями є хитрий баран (нехай простить мене Назарук), професор Огієнко, який вірно і бездоганно сповняє свій уряд і до нині на полі укр. прав. автокефальної церкви між "крученими в'язнями" в Тарнові.

Зварич признаєт ся, що до Тарнова він вступив на "припоручення від консисторії укр. прав. церкви з Канади". А та "консисторія як відомо починаєт ся в саскатунській бурсі з П. "славним ректором", а кінчаєт ся в "Укр. Голосі" з його не менше "славним" редактором, який ще попередню відозву праворуч, що своєю реакційністю виявила сама себе".

Як бачимо, то українські "народні діячі" в Канаді і дальше ведуть звяз з Тарновом та час від часу висилають туди своїх кур'єрів тоді як галицькі навіть націоналістичні кола дивлять ся на тарнівську "ярду", як на осередок хрунїди.

Зварич відбув з Огієнком "довгу конференцію" на якій переконав Огієнка, що його місце в Канаді, на що той згодив ся і "рішив ся в недовзі приїхати до Канади в справі церковній".

На Україні тріснув "Упац", в Польщі на тарнівській "ярді"

ного зїли кручені в'язні; може хоч в Канаді вижне. Зварич потішає вірних, що він самим головою тарнівського "Упацу" не задовольн ся, але замовив у Львові для канадійського "Упацу" певну кількість "укіненних богословів", які будуть загрозою для целібату в Канаді.

Чи вижне "Упац" в Канаді? Се вже залежить від того, скільки власть ся канадійським упацикам загнати на свою "ярду" "кручених овець".

А на Україні таки тріснув "Упац"!

Мусій.

РЕВОЛЮЦІЙНИЙ КАЛЕНДАР.

1. січня 1881 р. помер відомий французський революційний діяч-комунар Люї Огюст Бланкі, "вічний заговорник" й "вічний в'язень", що 37 років свого життя перебув на заставі та у в'язницях.

1. січня 1906 р. здушено озброєне повстання робітників в Москві.

2. січня 1906 р. вибухло повстання в Ростові на Дону.

2. січня 1918 р. Перший, Всеукраїнський Виконавчий Комітет вибрав першим робітничо-селянський уряд України — Народний Секретаріат.

3. січня 1850 р. оголошено смертний присуд Петрашевським — першим російським революціонером, що поширювали соціалістичні ідеї. Вже влягнено було їх в передсмертні сорочки і дано наказ жовірам прищипувати ся і лише після сього проголошено помилуване.

3. січня 1907 р. забито петербургського градоначальника фон-дер-Лаунца.

3. січня 1918 р. розгром Київської Ради Робіт. Деп. першим гайдамацьким полком імені Б. Хмельницького.

3. січня 1919 р. повстання робітників проти Директорії у Харкові і захопленню його українським радянським військом.

4. січня 1879 р. перше зібрання "Північної Спільноти Російських Робітників" на чолі з Халтурніним і Обнорським, яка відірвала робітничі гуртки від революційної народницької інтелігенції.

5. січня 1919 р. початок повстання Спартаківців (німецьких большевицьких комуністів) в Берліні.

3,000,000 нещасливих випадків в Америці кожного року.

ВАШІНГТОН, 14. грудня. — Член американського ратункового бюро інж. Лойд оголосив звіт, який виказує, що в Злучених Державах є щороку 3,000,000 нещасливих випадків. Найбільше нещасливих випадків припадає на слідуєчі індустрії: майни, залізничі і автомобілі.

ВАЖНЕ ДЛЯ ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКИХ ТОВАРИСТВ.

При Українським Робітничим Домі в Вінніпегу розпочато друкування нот, в першу чергу робітничо-революційних пісень.

Важ вийшов з друку і проклаєт ся пролетарський гимн "ІНТЕРНАЦІОНАЛ".

Партитура для міщаного хору коштує лише 40 центів. Поодинокі відбиті голоси по 5 центів кождий. Ми радимо товаришам замовляти разом з партитурою і поодинокі голоси для сопранів, альтів, тенорів і басів. Се заощадить труд і часу на розписуване. Заможайте сейчас і пишніть, кілько висилати примірників кождого голосу.

Виведові вийдуть з друку ноти на мішані хори "Варшавянки", "Похороного Маршу", "Шалійте, шалійте" і інші. Будеть ся також друкувати і народні пісні.

Замовляя на "Інтернаціонал" разом з належністю засилайте на адресу:

Ukrainian Labor Temple,
 Cor. Pritchard & McGregor Sts.,
 Winnipeg, Man., Canada.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті".

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті".

ВІСЬМОГОДИННИЙ ДЕНЬ ПРАЦІ.

(Кореспонденція до "Українських Робітничих Вістей").

Вагу короткого дня-праці самі робітники добре розуміють. Тим то вносять ся їхні боротьба о скорочені часу праці. На жаль сили пролетаріату не вистарчали, щоб вибороти собі короткий день праці в важкій промисловості і в тих індустріях, які скоро руйнують здоров'я робітника.

В Канаді провінційна управа заведла 8-годинний день праці в гірництві. Умови між робітниками і підприємцями заведли його теж в будівельній індустрії, в друкарнях і других промислових галузях.

В Швеції 8-годинний день праці заведено в тих підприємствах, в котрих працюють без перерви в день і ніч.

В Італії 8-годинний день праці заведено в промисловості. Там робочий день виносить подекуди і 10 годин, прим. в текстильній промисловості.

В Болгарії його задала опору підприємців не переведено. Там робочий день виносить подекуди і 10 годин, прим. в текстильній промисловості.

В Німеччині з причини шораз гіршого економічного положення удасться підприємцям в послідньому році звести 46 1/2-годинний тижневий робочий час.

В Голландії заведено 45-годинний тижневий час праці. Він не міє ваги для сільських робітників, служачих в магазинах і конторах, в готелях, ресторанах і кав'ярнях.

КІНЦЕВЕ СЛОВО ЗІНОВЄВА НА ЧЕТВЕРТИМ КОНГРЕСІ КОМІНТЕРНА.

Тов. Зіновєв починає своє останнє слово. Перш за все тов. Зіновєв зупинивсь на справі про робітничий уряд. Він вказує на те, що не всі робітничі уряди однакові.

Ліберальний робітничий уряд. Такий уряд довго існував в Австралії, він можливий і в Англії, в результаті перемоги робітничої партії.

Другий бік питання про робітничий уряд полягає в тому, чи можливий він історично. Може бути, що робітничий уряд буде тільки у виключному випадку.

господарстві і публічний службі. Тактика опортуністів промостила шлях правительству Мусоліні, котрий тепер зніс здобуток італійського пролетаріату.

В Канаді провінційна управа заведла 8-годинний день праці в гірництві. Умови між робітниками і підприємцями заведли його теж в будівельній індустрії, в друкарнях і других промислових галузях.

В Швеції 8-годинний день праці заведено в тих підприємствах, в котрих працюють без перерви в день і ніч. Напр. в гутах зєліза.

В Італії 8-годинний день праці заведено в промисловості. Там робочий день виносить подекуди і 10 годин, прим. в текстильній промисловості.

В Німеччині з причини шораз гіршого економічного положення удасться підприємцям в послідньому році звести 46 1/2-годинний тижневий робочий час.

В Голландії заведено 45-годинний тижневий час праці. Він не міє ваги для сільських робітників, служачих в магазинах і конторах, в готелях, ресторанах і кав'ярнях.

Ліберальний робітничий уряд. Такий уряд довго існував в Австралії, він можливий і в Англії, в результаті перемоги робітничої партії.

Другий бік питання про робітничий уряд полягає в тому, чи можливий він історично. Може бути, що робітничий уряд буде тільки у виключному випадку.

Ліберальний робітничий уряд. Такий уряд довго існував в Австралії, він можливий і в Англії, в результаті перемоги робітничої партії.

Другий бік питання про робітничий уряд полягає в тому, чи можливий він історично. Може бути, що робітничий уряд буде тільки у виключному випадку.

Ліберальний робітничий уряд. Такий уряд довго існував в Австралії, він можливий і в Англії, в результаті перемоги робітничої партії.

Тов. Фішер нарікав на те, що третій конгрес надто легко обійшов ся з групою Леві, а ся група була головним елементом. Конче потрібно було ізолювати Леві.

Тов. Бордіго запитав, яким чином можна встановити, що з нами більшість пролетаріату. Таких способів багато, Річ не в тому, щоб ся більшість була у нас в партії.

Тов. Бордіго запитав, яким чином можна встановити, що з нами більшість пролетаріату. Таких способів багато, Річ не в тому, щоб ся більшість була у нас в партії.

Тов. Зіновєв констатує, що між берлінською організацією та Комінтерном не існує напружених відносин.

Переходячи до французької комуністичної партії Зіновєв заявив, що тов. Бухарин був занадто суворий в підтримці Дюре.

В Чехословаччині для деяких робітничих груп існує 192-годинний місячний робочий час.

В Італії 8-годинний день праці заведено в промисловості. Там робочий день виносить подекуди і 10 годин, прим. в текстильній промисловості.

Ліберальний робітничий уряд. Такий уряд довго існував в Австралії, він можливий і в Англії, в результаті перемоги робітничої партії.

Другий бік питання про робітничий уряд полягає в тому, чи можливий він історично. Може бути, що робітничий уряд буде тільки у виключному випадку.

Ліберальний робітничий уряд. Такий уряд довго існував в Австралії, він можливий і в Англії, в результаті перемоги робітничої партії.

Другий бік питання про робітничий уряд полягає в тому, чи можливий він історично.

Ліберальний робітничий уряд. Такий уряд довго існував в Австралії, він можливий і в Англії, в результаті перемоги робітничої партії.

Другий бік питання про робітничий уряд полягає в тому, чи можливий він історично. Може бути, що робітничий уряд буде тільки у виключному випадку.

Ліберальний робітничий уряд. Такий уряд довго існував в Австралії, він можливий і в Англії, в результаті перемоги робітничої партії.

Другий бік питання про робітничий уряд полягає в тому, чи можливий він історично. Може бути, що робітничий уряд буде тільки у виключному випадку.

Тов. Фішер нарікав на те, що третій конгрес надто легко обійшов ся з групою Леві, а ся група була головним елементом. Конче потрібно було ізолювати Леві.

Тов. Бордіго запитав, яким чином можна встановити, що з нами більшість пролетаріату. Таких способів багато, Річ не в тому, щоб ся більшість була у нас в партії.

Тов. Бордіго запитав, яким чином можна встановити, що з нами більшість пролетаріату. Таких способів багато, Річ не в тому, щоб ся більшість була у нас в партії.

Тов. Зіновєв констатує, що між берлінською організацією та Комінтерном не існує напружених відносин.

Переходячи до французької комуністичної партії Зіновєв заявив, що тов. Бухарин був занадто суворий в підтримці Дюре.

В Чехословаччині для деяких робітничих груп існує 192-годинний місячний робочий час.

В Італії 8-годинний день праці заведено в промисловості. Там робочий день виносить подекуди і 10 годин, прим. в текстильній промисловості.

Ліберальний робітничий уряд. Такий уряд довго існував в Австралії, він можливий і в Англії, в результаті перемоги робітничої партії.

Другий бік питання про робітничий уряд полягає в тому, чи можливий він історично. Може бути, що робітничий уряд буде тільки у виключному випадку.

Ліберальний робітничий уряд. Такий уряд довго існував в Австралії, він можливий і в Англії, в результаті перемоги робітничої партії.

Другий бік питання про робітничий уряд полягає в тому, чи можливий він історично.

Ліберальний робітничий уряд. Такий уряд довго існував в Австралії, він можливий і в Англії, в результаті перемоги робітничої партії.

Другий бік питання про робітничий уряд полягає в тому, чи можливий він історично. Може бути, що робітничий уряд буде тільки у виключному випадку.

Ліберальний робітничий уряд. Такий уряд довго існував в Австралії, він можливий і в Англії, в результаті перемоги робітничої партії.

Другий бік питання про робітничий уряд полягає в тому, чи можливий він історично. Може бути, що робітничий уряд буде тільки у виключному випадку.

Тов. Фішер нарікав на те, що третій конгрес надто легко обійшов ся з групою Леві, а ся група була головним елементом. Конче потрібно було ізолювати Леві.

Тов. Бордіго запитав, яким чином можна встановити, що з нами більшість пролетаріату. Таких способів багато, Річ не в тому, щоб ся більшість була у нас в партії.

Тов. Бордіго запитав, яким чином можна встановити, що з нами більшість пролетаріату. Таких способів багато, Річ не в тому, щоб ся більшість була у нас в партії.

Тов. Зіновєв констатує, що між берлінською організацією та Комінтерном не існує напружених відносин.

Переходячи до французької комуністичної партії Зіновєв заявив, що тов. Бухарин був занадто суворий в підтримці Дюре.

В Чехословаччині для деяких робітничих груп існує 192-годинний місячний робочий час.

В Італії 8-годинний день праці заведено в промисловості. Там робочий день виносить подекуди і 10 годин, прим. в текстильній промисловості.

Ліберальний робітничий уряд. Такий уряд довго існував в Австралії, він можливий і в Англії, в результаті перемоги робітничої партії.

Другий бік питання про робітничий уряд полягає в тому, чи можливий він історично. Може бути, що робітничий уряд буде тільки у виключному випадку.

Ліберальний робітничий уряд. Такий уряд довго існував в Австралії, він можливий і в Англії, в результаті перемоги робітничої партії.

Другий бік питання про робітничий уряд полягає в тому, чи можливий він історично.

Ліберальний робітничий уряд. Такий уряд довго існував в Австралії, він можливий і в Англії, в результаті перемоги робітничої партії.

Другий бік питання про робітничий уряд полягає в тому, чи можливий він історично. Може бути, що робітничий уряд буде тільки у виключному випадку.

Ліберальний робітничий уряд. Такий уряд довго існував в Австралії, він можливий і в Англії, в результаті перемоги робітничої партії.

Другий бік питання про робітничий уряд полягає в тому, чи можливий він історично. Може бути, що робітничий уряд буде тільки у виключному випадку.

Тов. Фішер нарікав на те, що третій конгрес надто легко обійшов ся з групою Леві, а ся група була головним елементом. Конче потрібно було ізолювати Леві.

Тов. Бордіго запитав, яким чином можна встановити, що з нами більшість пролетаріату. Таких способів багато, Річ не в тому, щоб ся більшість була у нас в партії.

Тов. Бордіго запитав, яким чином можна встановити, що з нами більшість пролетаріату. Таких способів багато, Річ не в тому, щоб ся більшість була у нас в партії.

Тов. Зіновєв констатує, що між берлінською організацією та Комінтерном не існує напружених відносин.

Переходячи до французької комуністичної партії Зіновєв заявив, що тов. Бухарин був занадто суворий в підтримці Дюре.

В Чехословаччині для деяких робітничих груп існує 192-годинний місячний робочий час.

В Італії 8-годинний день праці заведено в промисловості. Там робочий день виносить подекуди і 10 годин, прим. в текстильній промисловості.

Ліберальний робітничий уряд. Такий уряд довго існував в Австралії, він можливий і в Англії, в результаті перемоги робітничої партії.

Другий бік питання про робітничий уряд полягає в тому, чи можливий він історично. Може бути, що робітничий уряд буде тільки у виключному випадку.

Ліберальний робітничий уряд. Такий уряд довго існував в Австралії, він можливий і в Англії, в результаті перемоги робітничої партії.

Другий бік питання про робітничий уряд полягає в тому, чи можливий він історично.

Ліберальний робітничий уряд. Такий уряд довго існував в Австралії, він можливий і в Англії, в результаті перемоги робітничої партії.

Другий бік питання про робітничий уряд полягає в тому, чи можливий він історично. Може бути, що робітничий уряд буде тільки у виключному випадку.

Ліберальний робітничий уряд. Такий уряд довго існував в Австралії, він можливий і в Англії, в результаті перемоги робітничої партії.

Другий бік питання про робітничий уряд полягає в тому, чи можливий він історично. Може бути, що робітничий уряд буде тільки у виключному випадку.

Тов. Фішер нарікав на те, що третій конгрес надто легко обійшов ся з групою Леві, а ся група була головним елементом. Конче потрібно було ізолювати Леві.

Тов. Бордіго запитав, яким чином можна встановити, що з нами більшість пролетаріату. Таких способів багато, Річ не в тому, щоб ся більшість була у нас в партії.

Тов. Бордіго запитав, яким чином можна встановити, що з нами більшість пролетаріату. Таких способів багато, Річ не в тому, щоб ся більшість була у нас в партії.

Тов. Зіновєв констатує, що між берлінською організацією та Комінтерном не існує напружених відносин.

Переходячи до французької комуністичної партії Зіновєв заявив, що тов. Бухарин був занадто суворий в підтримці Дюре.

В Чехословаччині для деяких робітничих груп існує 192-годинний місячний робочий час.

В Італії 8-годинний день праці заведено в промисловості. Там робочий день виносить подекуди і 10 годин, прим. в текстильній промисловості.

Ліберальний робітничий уряд. Такий уряд довго існував в Австралії, він можливий і в Англії, в результаті перемоги робітничої партії.

Другий бік питання про робітничий уряд полягає в тому, чи можливий він історично. Може бути, що робітничий уряд буде тільки у виключному випадку.

Ліберальний робітничий уряд. Такий уряд довго існував в Австралії, він можливий і в Англії, в результаті перемоги робітничої партії.

Другий бік питання про робітничий уряд полягає в тому, чи можливий він історично.

Ліберальний робітничий уряд. Такий уряд довго існував в Австралії, він можливий і в Англії, в результаті перемоги робітничої партії.

Другий бік питання про робітничий уряд полягає в тому, чи можливий він історично. Може бути, що робітничий уряд буде тільки у виключному випадку.

Ліберальний робітничий уряд. Такий уряд довго існував в Австралії, він можливий і в Англії, в результаті перемоги робітничої партії.

Другий бік питання про робітничий уряд полягає в тому, чи можливий він історично. Може бути, що робітничий уряд буде тільки у виключному випадку.

УКРАЇНА І РУМУНІЯ.

(Спроба нарису взаємин.)

З "ДИПІДРУЧНИКА" КОСТЯ КОТКА.

1. Перша зустріч.

1709 року, після недовгого бою під Полтавою Іван Мазепа втік в теперішню Румунію. Починаючи від цієї дати, всі великі дії України, йдучи за прикладом нещасного гетьмана, тікали в певну добу своїх пригод до Румунії.

Від цієї дати також починають ся й претенсії Румунії на частину України ("щоб поблизше та побогатше!"). Цілковитим справедливим румунські політики рахували, що духовна єдність вимагає і єдності матеріальної і територіальної.

2. Кілька слів про Румунію і Румунів.

Румунією зветь ся територія, на якій мешкають Р-у-мун-и. Останні не складають якоїнебудь окремої нації, автор нагадає відомий історичний факт коли один з міністрів Людовика XVI на питанє короля, до якої нації належать Румуні, відповів: — Ваша величність, Румунісе не нація, а професія.

Румунська професія поділяється на кілька фахів: дригентів, скрипачів, тромбоністів, дипломатів, сигуранцу і просто-населеніє.

Освіта поставлена надзвичайно високо, особливо музична, через що дипломати складають найбільш численний шех. В деяких галузях чистого мистецтва, особливо що до робіт над чужими кішнями та зрідання підшов просто з ніг, Румуніє досягли найвишого в світі ступня.

3. Подальші стосунки.

Подальші взаємини між Україною і Румунією полягають виключно у взаємному експорті. З нашого боку експортували ся ноти про звірства сигуранци та насильства в Бєсарабії, а також само експортували ся, наслідуючи-маєтніну традицію, визначні українські діячі.

Один з них, отаман Махно був так ограбований румунською владою, що зараз же втік до гостинної Польщі. — Сам, — казав Махно, — стільки років сим займав ся, але таких спеців ще не бачив! З румунського боку на Україну експортували ся різні великі і дрібні банди і також ноти. Експортують ся і досі.

пояснюють ся тим, що обидві партії в справі сигуранци користували ся тими самими зсобидами і принципами, тільки в одній вони звали ся консервативними, а в другій — ліберальними.

Маленький розгордіш в такий стрункий систем внесла російська революція, в наслідок якої владу в Румунії захопила третя партія — народна, на чолі з ген. Завиреску. Від попередних партій вона відрізняла ся тим, що ті самі прийоми сигуранци звали ся "народними".

Король в Румунії займаєть ся коронаціями і взагалі всім, що королям слід робити.

3. Переплутання.

Той же 1917 рік приніє Румунам ше чимало клопоту. Зворушений революцією стрункий систем почав плутати ся.

Перша плутанина скоїла ся з тов. Раковським. Замість бути розстріляним, він був звільнений революцією з румунської тюрми та переїхав на Україну. Далі, виїхала якась плутанина з Бєсарабією. Румуні по тому-ж принципі духовної і територіальної єдності, спробували нашвидку викрасти Бєсарабію в України.

Обидва факти спричинили ся до низки неприємностей, які Румунія не могла виправити ні розстрілом купи депутатів, що були свідками крадіжки, ані кількарічними нотами. Довго ше потім якабудь Чехія або Югославія змушались з Румунії: — Теж, спещи! Кради вночі та й то спіймали ся...

Треба визнати, що подібна операція з Банатом, Буковиною, Трансильванією і Добруджею була пророблена Румунію куди чистіш. У всьому вина переплутання 1917—18 рр.

4. Подальші стосунки.

Подальші взаємини між Україною і Румунією полягають виключно у взаємному експорті. З нашого боку експортували ся ноти про звірства сигуранци та насильства в Бєсарабії, а також само експортували ся, наслідуючи-маєтніну традицію, визначні українські діячі.

Один з них, отаман Махно був так ограбований румунською владою, що зараз же втік до гостинної Польщі. — Сам, — казав Махно, — стільки років сим займав ся, але таких спеців ще не бачив! З румунського боку на Україну експортували ся різні великі і дрібні банди і також ноти. Експортують ся і досі.

5. Кукурузина доба взаємин.

Найбільш жваві стосунки завязали ся 1920—21 рр., коли в боротьбі з посухою Україна надумала сіяти кукурузу.

Але Лідзі вже досить було Колчака, Петлюри, Денкіна та інших анексіоністів, так залізи в кишеню України Румунії не довело ся.

Тоді великий румунський дипломат — Туди-Сюдеску запропонував відкласти справу з залізцем у кишеню. — Все одно, Україна нашою, мовляв, буде.

І довів се від науки. Кукуруза росте на румунській території, плакаться усім, що викладає румунська професія. В собі кукуруза таким чином вже має децю від румунської крові, румунської психології. Ся отрута передаєть ся в кров українських робітників і селян і вони, переняті румунською психологією, самі будуть за приєднанє України до Румунії.

З пропозиції Туди-Сюдеску румунський уряд вирішив надіслати на Україну нову партію шпонки (кукурузи). Але тут знову виїхала переплутання. Замість шпонки Румуні переправили Шпошника (друкарів), що наказ переписувала, помилила ся, — казав Туди-Сюдеску, від якого експорту України відмовила ся та повернула його.

Вражені невдячністю українського пролетаріату, Завиреску і Туди-Сюдеску поддали ся до димісії, а останній незабаром навіть умер.

6. Сучасне.

Сучасні стосунки України з Румунією відбувають ся згідно з попереднім плянм румунської дипломатії. Експортують ся і імпортують ся ноти і бандити, (з України в формі самоекспорту) балакають мирно румунці через Дністер, безупинно працює сигуранца. Все йде як слід.

А справа Бєсарабії стоїть на тому самому місці. Коли в який будь радніський ноті почуєть ся запитанє: — А як же з Бєсарабією, то Румуні роблять великі очі, здивованє обличчє і переспитують: — Як кажете? Бе-са-ра-бія? Шось нби знаєм... Хоча ні, вперше чуємо...

7. Необхідна примітка.

Говорячи про Румунів, як про професію, автор не міг торкатись робітництва і селянства: сирє сидити по визинцях і сигуранцах, так що його ніяк не торкнує; селянство-ж в Румунії досить темне, щоби займатись музикою і иншим мистецтвом.

Але брече час, коли в мелодійному румунському оркестрі раптомо зрунає якась незнана нота і брутальним дисонансом покоре усе — / виступить хтось новий, неосвічений.

Тоді Румуні вже не буде професією.

Костя—Котко.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ

одиноку українську робітничу газету на еміграції в Європі

"НАШУ ПРАВДУ"

орган Комуністичної Партії Сх. Галичини.

Виходить раз на тиждень. Передплата для Америки і Канади вносить \$2.00 на рік.

Передплату шліть на адресу:

"NASHA PRAVDA" Postfach 53, Postamt 65, WIEN, VIII, AUSTRIA.

